

[Statsministeren.]

Petersen. Hr. Gert Petersen mente — skal vi sige i modsætning til hr. Hilmar Baunsgaard — at nu ville vi med en sådan kommission ligesom skubbe problemerne fra os eller i hvert fald foran os og så hele tiden kunne sige: nu sidder der jo nogle og arbejder med det. Det er virkelig meningen, at gruppen skal arbejde realistisk og inden for en overskuelig tid med disse ting, således at vi får tingene belyst.

Hr. Gert Petersen var i øvrigt inde også på hele den økonomiske politik. Jeg vil gerne sige til socialistisk folkeparti, at under forhandlingerne her i septembersamlingen syntes jeg egentlig, der var tale om en meget positiv indstilling fra socialistisk folkeparti. Hvis jeg husker ret, så stemte socialistisk folkeparti også for en lang række af de ting, måske endda for alle de ting, som blev fremlagt, efter at forliget var lavet, og det tager jeg som et udtryk for, at når alt kommer til alt, er man i det væsentlige enige om det, der er besluttet. Det, der så er problemet fremover, det er indkomstpolitikken, og her er socialistisk folkeparti mere nervøs for tingene, end regeringen er, for vi mener ikke, man kan komme uden om også i fremtiden at tage konkret stilling til initiativer i retning af indkomstpolitik.

Hr. Gert Petersen sagde også noget om, at man måtte erkende, at den socialdemokratiske mindretalsregering i denne beskæftigelsessituation var kommet med et økonomisk udspil, som man næppe kunne have tænkt sig at en borgerlig regering var kommet med. Det tager jeg også som udtryk for, at socialistisk folkeparti erkender, at der i hvert fald er udfoldet et godt og i hovedsagen rigtigt initiativ. Derfor synes jeg ikke rigtig, det stemmer med, at hr. Gert Petersen lidt længere fremme i sit indlæg siger, at regeringen er ude af stand til selvstændigt udspil eller initiativ. Jeg mener, at regeringens selvstændige initiativ kan og skal udfoldes, men skal og kan udfoldes i samarbejde med en række partier, og det må i første omgang, men ikke alene, blive med de fem partier, som forliget nu engang kom til at omfatte.

Hr. Gert Petersen lagde megen vægt på, at Specialarbejderforbundet i Danmark havde udarbejdet et beskæftigelsesprogram, og sagde, at her var det rigtige beskæftigel-

sesprogram. Jeg kan sige, at dette program er vi naturligvis i regeringen meget bekendt med, og jeg kan også sige, at Specialarbejderforbundet i Danmark har vurderet regeringens initiativer i den aktuelle situation til at være initiativer, der meget langt — naturligvis ikke fuldt ud, men meget langt — i virkeligheden følger de samme tanker, som er nedfældet i Specialarbejderforbundets beskæftigelsesprogram.

Derfor synes jeg ikke, det er rimeligt, at hr. Gert Petersen siger, at regeringen baserer sin politik på et håb om, at noget vil vise sig. Vi har ikke været passive, vi har ikke sat os i venteværelset. Vi har tværtimod udnyttet den situation, vi har nu, til at prøve på selv at gøre, hvad der nationalt er muligt, og hvad der økonomisk og politisk er muligt i dette ting, for at beskære eller begrænse arbejdsløsheden så meget, som vi for tiden i hvert fald har mulighed for at gøre det.

Hr. Gert Petersen var også inde på, om regeringen stod på fagbevægelsens side i dens kamp for solidaritet. Jeg må naturligvis sige, at med hele det udgangspunkt, regeringen har, og med det ideologiske tilhørsforhold, som vi har bl. a. også til fagbevægelsen, ja, så mener vi, at den solidariske kamp, som fagbevægelsen fører, er noget godt og principielt helt rigtigt. Derfor vil vi også støtte, at fagbevægelsen virker for at fastholde og udbygge sin solidaritet. Men jeg er også nødt til at sige, at alle bestræbelser i den retning må jo foregå på det lovlige grundlag, de må holdes inden for de arbejdsretlige regler og lignende, regler, som nu engang er gældende. Så må domstolene eller arbejdsretten afgøre, hvornår der er tale om overtrædelser.

Hr. Jens Møller var meget positiv i sine bemærkninger og sagde, at når vi sådan skulle ordne problemer ude omkring, skulle vi også feje for vores egen dør. Jeg forstod det sådan, at vi i den økonomiske politik og i beskæftigelsespolitikken skulle gøre, hvad vi selv kan gøre, og deri er jeg enig.

Jeg er også enig i den opfattelse, at det, det drejer sig om, er at udvise, hvad hr. Jens Møller kaldte en behersket optimisme. Vi kan ikke se bort fra de internationale konjunkturer, og vi må naturligvis ikke tro, at vi bare kan løse alle problemer selv, men en behersket optimisme både med hensyn